

Paweł Świątkiewicz

Kompina, gm. Nieborów, woj.
skierniewickie, st. 4

Informator Archeologiczny : badania 22, 129

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kompina, gm. Nieborów,
woj. skierniewickie,
st. 4

Urząd Gminy w Nieborowie

Badania prowadził mgr Paweł Świątkiewicz. Finansował Urząd Gminy w Nieborowie. Ślady osadnictwa późnośredniowiecznego i nowożytnego.

Stanowisko zlokalizowano w trakcie badań AZP na arkuszu nr 58-57. Położone jest ono na lewej, nadzalewowej terasie pradoliny Bzury. Powierzchnia terenu stanowiska jest słabo zróżnicowana, jedynie sporadycznie urozmaicona płytkimi korytami bezimlennych cieków, porośnięte łąkami, częściowo wykorzystana pod pola uprawne. Gleba jest ukształtowana na podłożu ciężkich glin charakteryzujących się znacznym zawilgoceniem. Decyzja o podjęciu badań podyktowana była planowanymi w tym rejonie dużymi inwestycjami ziemnymi.

Stanowisko rozpoznano przy pomocy lokalizatora metali, świdra geologicznego oraz metodą wykopaliskową. Nie uchwycono w badanym rejonie nawarstwień bądź obiektów kulturowych, jedynie na jego powierzchni wystąpiły nieliczne fragmenty naczyń. Badane stanowisko jest więc obszarem występowania na wtórnym złożu skromnej ilości materiału ceramicznego.

Dokumentacja znajduje się w BBiDZ w Skierniewicach.
Nie przewiduje się dalszych badań stanowiska.

Kościełna Wieś,
gm. Osiecin,
woj. wrocławskie

Wojewódzki Konserwator Zabytków
we Wrocławku

Badania prowadził doc. dr hab. Leszek Kajzer. Finansował WKZ we Wrocławku. Drugi sezon badań. Średniowieczna wieś ulokowana na śladach osadnictwa pradziejowego, głównie neolitycznego (KPL, KAK, k. lądzielska).

W 1987 r. badaniami w Kościełnej Wsi objęto: XIV-XV-wieczną siedliskę obronną Ogoń-czyków-Kościeleckich (odnotowaną w literaturze jako tzw. grodzisko stożkowate), nowożytny (XVII-XIX-wieczny) dwór na kopcu i rejon kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Wawrzyńca, który datowany jest przez niektórych badaczy nawet na XII w. Dokonano także sondażu na terenie szkolnego boiska, stwierdzając pozostałości średniowiecznego osadnictwa i sugerując, że tam właśnie ulokowana była wieś. Sądzono, że ten zweryfikowano w tym roku, poznając zarazem ostatni, czwarty element tego średniowiecznego zespołu osadniczego.

Wschodnia część Kościełnej Wsi ulokowana jest na układającym się południkowo garbku terenowym o długości ok. 450 m i szerokości ok. 150 m sięgającym od okolic kościoła (na południu) do cmentarza grzebalnego (na północy). Wysokość tego morenowo-eolicznego garbu sięga 96 m n. p. m., i jest to najznaczniejsze wyniesienie w tej partii Kujaw, od Moreny Radziejowskiej do wzgórza w okolicy Krotoszyna. Obszar ten jest dziś gęsto zabudowany i jedynym wolnym do badań terenem było boisko położone na wschód od Szkoły Podstawowej.

Przebadano 7 wykopów (ćwiartek arowych) o orientacyjnej kubaturze 250 m³, zgromadzo-no sporą ilość ruchomych materiałów zabytkowych. W obrębie 193 numerów inwentarzowych, zarejestrowano 8400 fragmentów ceramiki średniowiecznej i nowożytnej, 417 fragmentów ceramiki pradziejowej, głównie późnoneolitycznej, 1914 fragmentów destruktywów kości ludzkich i zwierzęcych oraz 174 przedmioty żelazne i wykonane z innych surowców) łącznie blisko 9 tys. zabytków. Wykonano niezbędną dokumentację pomiarową, rysunkową i fotograficzną. Analizę sytuacji geomorfologicznej i hydrograficznej dokonał doc. dr hab. W. Mrozek z UMK w Toruniu.

Zapoznano się z sytuacją stratygraficzną i chronologiczną osadnictwa na opisanej kępcie, odkrywając 4 obiekty archeologiczne: skurczony szkieletowy grób neolitycznego wojownika wyposażonego w topór, sztylet kościany, i drapacz z krzemienia czekoladowego, 2 domy średniowieczne, zawierające ułamki naczyń wykonanych według tradycyjnych recept garniarstwa wczesnośredniowiecznego (które orientacyjnie datować można na XIII w.) oraz 1 dom pochodzący z przełomu średniowiecza i czasów nowożytnych.

Materiały do czasu opracowania znajdującać się będą w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, dokumentacja i sprawozdania przechowywane są w Archiwum Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Archeologicznych we Wrocławku.

Badania zostały zakończone.

Kozłów,
woj. kieleckie

Wojewódzki Ośrodek Archeologicz-
no-Konserwatorski w Kielcach

Badania prowadził mgr Stanisław Kołodziejski. Finansował WOA-k